

bringes, imedens de Offer, der nu maae bringes, for at faae Laan i Sylland, ikke træde saathydeligt frem. Laanene fremtræde ikke med en saa stor positiv Rente, og Offret ved at faae dem er smykket af Illusioner, men er i Virkeligheden meget stort. Den, der nu faaer et Laan til 4 eller 5, ja endog 6 pCt. Rente, faaer ingenlunde Pengene til denne Rente, thi det bliver saagodtsom altid fastsat som en Betingelse for at faae Laan, at der skal tages Papirer i Betaling, hvorved der bringes et Offer, der er meget bethydligt. De Herrer, der have havt Leilighed til at see de Tilbud, der nu gjøres for at faae Penge tillaans i Giendomme, navnlig i Sylland, ville see, at det, som her ved dette Lovforslag forlanges, er et langt mindre Offer, og det Hele er stillet paa en langt solidere Basis, end tidligere har været Tilfældet. Der er endnu et Factum, som jeg maa nævne, og som jeg troer vil bidrage mere til, at det høie Thing vil gaae ind paa at forkaste det ærede Medlems første Forslag. Den Comitee, der har været nedsat til at ubearbejde Statutterne, har nemlig ikke fra Begyndelsen af fordret saa strenge Betingelser, som de her opstillede, og har ladet sig nøie med et mindre Tilskud til Reservecapitalen end det her angivne, men Communalbestyrelsernes Delegerede, der traadte sammen i Aarhus for at debattere Statutterne, gif ikke alene viligt ind paa de strenge Betingelser, vi havde opstillet, men de forlangte dem endog forhøiede. De Herrer, der have læst Forhandlingerne i Landstinget, ville vide, at det Medlem af Landstinget, der havde været med til at strikke Statutterne, blev forundret ved at see, at Ministeren havde i Lovforslaget fordret strengere Betingelser end dem, han havde været med til at opstille i Statutterne, men dette hidrørte fra, at Communalbestyrelsernes Delegerede selv havde fordret Betingelserne stærkede. Bestemmelsen om, at Tilskudet til Reservecapitalen formindskes, naar dette har naaet $7\frac{1}{2}$ pCt. af den skyldige Capital, er ogsaa en Nedsættelse af de strenge Betingelser. Communalbestyrelsernes Delegerede havde forlangt, idet der derved er sat en vis Grændse, ved hvilken de extraordinære, aarlige Tilskud til Reservecapitalen skulle nedsættes. Jeg skal dernæst gaae over til at

udtale mig om det andet af de stillede Endringsforslag. Ganste vist har det hidtil — med en enkelt Undtagelse, som jeg senere skal komme tilbage paa — været Princip, at det kun var Debitorerne, der havde Indflydelse paa Creditforeningens hele administrative Gang. Debitorerne ere jo tillige Creditorer, men de ere ikke de eneste Creditorer, og der har ikke været nogen Form, hvorunder Ihændehaverne af Obligationerne have været repræsenterede saaledes, at de kunne see, hvorledes Bestyrelsen levede Forretningerne, og da i mange Tilfælde gibe Debitorerne en vis Advarsel om, hvad der under Forretningernes almindelige Gang var at iagttage. Man maa huske paa, at Debitorerne i Almindelighed ikke have noget stabigt Kjenndskab til Pengemarkedet, og bevæge sig ikke sammen med Pengemændene paa Børsen, og faae ikke saa stabigt Ankyndning om, at der skeer noget Galt i Bestyrelsen af Foreningens Anliggender, som kunde forandres ved den og den Foranstaltning. De ere fra Begyndelsen af traadte ind i Institutet, fordi de troede, at det havde et solidt Grundlag, og de bekyrte sig i Almindelighed kun meget lidt om dets Anliggender, saaledes som det har viist sig, thi havde disse Debitorer opfattet den ældre Creditforenings Forhold rigtigt, troer jeg, at det var gaaet den anderledes, end det gif den. Man maa derhos huske paa, at denne Bestemmelse om Creditorernes Indflydelse paa Foreningens Anliggender ikke er nogen ny Bestemmelse, thi en lignende Bestemmelse findes ogsaa i Statutterne for den vest- og sønderjydske Creditforening, og jeg veed, at mange af de vigtigere Pengeinstituter her i Byen ville sætte overordentlig megen Priis paa, at dette Forslag gaaer igjennem. De ærede Medlemmer maae ogsaa herved erindre, at der er sat en Grændse, idet Obligationseierne slet ikke kunne blive repræsenterede paa Generalforsamlingen, naar de have et mindre Beløb af Obligationer end 1,000 Rd., medens Debitorerne allerede kunne blive repræsenterede, naar de skyldte 300 Rd. til Foreningen, og enhver Debitor kan møde som saadan paa Generalforsamlingen. Jeg nævner derfor den Overbeviisning, at denne Foranstaltning vil virke overordentlig heldig, idet Debitorerne, som bestandig følge Pengemarkedet,